
Sprawa: Ponowne rozpatrzenie sprawy o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców
Znak sprawy:
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Sp. z o.o.
z siedzibą w

zastępowana przez:

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w związku z art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 29 ust. 1, ust. 4-6 i ust. 9 w związku z art. 6 ust. 3 i ust. 5-7 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 227), po rozpatrzeniu wniosku z 9 sierpnia 2019 r. z siedzibą (dalej również jako: „Wnioskodawca” lub „Spółka”) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem przez Ministra Finansów decyzji z 24 lipca 2019 r. uwzględniając wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2023 r. sygn. akt oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 9 lutego 2024 r. sygn. akt

Minister Finansów:

- 1) uchyla decyzję Ministra Finansów z 24 lipca 2019 r. w części uznającej:**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące zobowiązania do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych za nieprawidłowe,

- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych **za nieprawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 **za nieprawidłowe;**

2) uznaje:

- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące zobowiązania do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych **za prawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych **za prawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 **za prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Pismem z 25 czerwca 2019 r. Spółka złożyła do Ministra Finansów wniosek o wydanie, na podstawie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, interpretacji indywidualnej dotyczącej stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych (dalej również jako „UGH”) w związku z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470, dalej również jako „UZUPZ”).

W kapitale Wnioskodawcy całość udziałów posiada z siedzibą [redacted] prowadząca działalność doradczą w dziedzinie technologii informacyjnych. [redacted] jest spółką dominującą w stosunku do Wnioskodawcy w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeksu spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18). [redacted] należy do grupy spółek [redacted] w skład której wchodzi również [redacted] (spółki zarejestrowane w [redacted] prowadzące działalność związaną z grami hazardowymi i zakładami), a także [redacted] z siedzibą [redacted] a także [redacted] zarejestrowana [redacted]. Wnioskodawca pozostaje w grupie kapitałowej, którą tworzą ww. spółki.

Działalność operacyjna Wnioskodawcy oraz spółki [redacted] polega na tworzeniu zaawansowanych systemów technologicznych przeznaczonych dla ww. grupy kapitałowej oraz obsłudze bieżących potrzeb IT wraz z zabezpieczeniem systemów informatycznych całej grupy. Wnioskodawca nie podejmuje czynności poza wymienionymi we wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego, ani jakichkolwiek działań faktycznych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie gier hazardowych na terytorium Polski, jak i poza nim. [redacted] z siedzibą [redacted] (spółka zależna [redacted]), prowadzi serwis bukmacherski organizowany przez sieć Internet, niedostępny na obszarze Polski. Strona internetowa prowadzona przez [redacted] oferująca możliwość udziału w grach hazardowych, posiada blokadę dla państw, w których taka działalność bez zezwolenia jest nielegalna.

Wnioskodawca planuje zainstalować, wyłącznie w celu informacyjnym i bez nawiązania graficznego do jakichkolwiek gier hazardowych, oznaczenie:

na fasadzie budynku

zlokalizowanego w którym prowadzi działalność gospodarczą, po uzyskaniu wpisu spółki dominującej do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych. Planowane jest, że w tym budynku (pod tym samym adresem) będzie mieściła się również siedziba przedstawicielstwa spółki dominującej.

W związku z planowanym przedsięwzięciem Wnioskodawca powziął wątpliwości, które sformułował w następujących pytaniach:

1. czy zobowiązany jest do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych (art. 6 ust. 3 UGH) oraz poniesienia opłaty za zezwolenie (art. 68 ust. 1 pkt 1 UGH), aby zgodnie z art. 29 ust. 5 UGH zamontować oznaczenie na fasadzie budynku zajmowanego przez Wnioskodawcę oraz przedstawicielstwo spółki dominującej, po wpisie tego przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych (art. 25 ust. 1 UZUPZ), pomimo tego, że nie prowadzi on na terytorium RP (ani poza nim) działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych, ani żadnej innej działalności w zakresie urządzania gier hazardowych. Natomiast spółka dominująca ani żadna inna spółka należąca do grupy nie prowadzi wyżej opisanej działalności na terytorium RP, jednakże spółka dominująca planuje zarejestrowanie przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego w Polsce;
2. czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 UGH, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą oraz niemożnością zainstalowania takiego oznaczenia w przypadku, gdy przedstawicielstwo spółki dominującej zostałoby skutecznie wpisane do rejestru przedstawicielstw podmiotów zagranicznych w Polsce;
3. czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 7 UGH, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą oraz niemożnością zainstalowania takiego oznaczenia w przypadku, gdy przedstawicielstwo spółki dominującej zostałoby skutecznie wpisane do rejestru przedstawicielstw podmiotów zagranicznych w Polsce;
4. czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 8 UGH, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą oraz niemożnością zainstalowania takiego oznaczenia w przypadku, gdy przedstawicielstwo spółki dominującej zostałoby skutecznie wpisane do rejestru przedstawicielstw podmiotów zagranicznych w Polsce;
5. czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 UGH, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą oraz niemożnością zainstalowania takiego oznaczenia w przypadku, gdy przedstawicielstwo spółki dominującej zostałoby skutecznie wpisane do rejestru przedstawicielstw podmiotów zagranicznych w Polsce.

Wnioskodawca stanął na stanowisku, że będąc spółką zajmującą się wyłącznie oprogramowaniem, zarządzaniem systemami informatycznymi i działalnością portali internetowych, przynależącą do grupy kapitałowej prowadzącej działalność w zakresie zakładów wzajemnych poza granicami Polski, a spółka dominująca

uzyskałaby wpis do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych (z siedzibą w ww. budynku zlokalizowanym _____), nie jest podmiotem, którego w związku z zamontowaniem oznaczenia określonego we wniosku, dotyczy:

- obowiązek ubiegania się o zezwolenie na prowadzenie punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz poniesienia z tego tytułu opłaty,
- ograniczenie nałożone przepisami ustawy o grach hazardowych do posługiwania się firmą Wnioskodawcy oraz firmą spółki dominującej posiadającej przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego, tj. art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6-9 UGH w zw. z art 22 UZUPZ.

Decyzją Ministra Finansów z 24 lipca 2019 r. _____ stanowisko Wnioskodawcy uznane zostało w części za prawidłowe (w zakresie pytań nr 3 i 4), w części natomiast za nieprawidłowe (w zakresie pytań nr 1, 2 i 5).

Pismem z 9 sierpnia 2019 r. Spółka wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zaskarżając wydaną decyzję w zakresie, w jakim organ nie podzielił jej oceny. Decyzją z 6 września 2019 r. _____ Minister Finansów utrzymał w mocy decyzję organu działającego w pierwszej instancji. Wskazana decyzja z 6 września 2019 r. została przez Spółkę zaskarżona.

Wyrokiem z 13 października 2020 r. sygn. akt _____ Wojewódzki Sąd Administracyjny _____ oddalił skargę Spółki. Sąd podkreślił m.in., że reklamą w rozumieniu ustawy o grach hazardowych jest każde publiczne rozpowszechnianie oznaczeń określających podmiot prowadzący określoną działalność. Przy czym bez znaczenia pozostaje tu aspekt zachęty, czy namawiania do określonego działania. Sąd zwrócił też uwagę, że zgodnie z art 22 UZUPZ zakres działania przedstawicielstwa może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego. Powyższa ustawa nawiązuje do dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36). Zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. h tej dyrektywy, nie ma ona zastosowania do: działalności hazardowej ze stawkami pieniężnymi w grach losowych, włącznie z loterią, grami hazardowymi w kasynach i zakładami wzajemnymi. To zaś oznacza, że ewentualny wpis spółki dominującej do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych w Polsce skutkuje tym, że do takich przedsiębiorców, ale także i do skarżącej mają zastosowanie zasady reklamy i promocji gier hazardowych określone w ustawie o grach hazardowych. Organ prawidłowo wskazał, że element opisanego przez skarżącego zdarzenia przyszłego w postaci uzyskania wpisu spółki dominującej do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych pozostaje bez wpływu na to, że do wnioskodawcy zastosowanie mają zasady reklamy i promocji gier hazardowych określone w ustawie o grach hazardowych. Skoro z zakresu działania dyrektywy, o której wyżej mowa, wyłączona została działalność hazardowa, to tym bardziej nie będzie możliwe prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych na podstawie ustawy, które dyrektywę tę wdraża.

Wyrokiem z 17 października 2023 r. sygn. akt _____ Naczelny Sąd Administracyjny uchylił ww. wyrok, który został przez Spółkę zaskarżony i przekazał sprawę WSA _____ do ponownego rozpoznania.

W ocenie NSA przepisy art. 29 ust. 1 oraz art. 29 ust. 5-9 UGH, w tym art. 29 ust. 6 i 9 UGH, mogą mieć zastosowanie jedynie do tych – prowadzących działalność w zakresie gier hazardowych (w tym zakładów wzajemnych) – podmiotów, które

podlegają prawu polskiemu. Stosowalność powyższych przepisów w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę zagraniczną poza terytorium RP i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), oraz prowadzących poza tymi obszarami działalność w zakresie gier hazardowych lub urządzających tego rodzaju gry przez sieć Internet, o ile gry te nie są dostępne dla znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkowników sieci Internet (zob. art. 15d i 15f UGH), jest wyłączona ze względu na ograniczenie zakresu obowiązywania prawa polskiego i unijnego (por. na tle prawa UE - np. wyrok TS z dnia 8 września 2009 r., C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional, ECLI:EU:C:2009:519; wyrok TS z dnia 3 czerwca 2010 r., C-258/08, Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, ECLI:EU:C:2010:308) względem tego rodzaju podmiotów

NSA uznał, że skoro – jak wynika ze stanu faktycznego spornej sprawy interpretacyjnej – należące wraz ze stroną skarżącą do jednej grupy kapitałowej spółki: prawa

oraz prawa

prowadzą działalność w zakresie gier hazardowych i zakładów wzajemnych za granicą, w tym za pośrednictwem sieci Internet, jednak serwis internetowy jest niedostępny dla polskich użytkowników ze względu na zastosowanie informatycznej blokady dostępu do strony internetowej. W związku z powyższym, na tle tak wyznaczonego przyszłego zdarzenia (stanu faktycznego) nie można przyjąć, że wskazane we wniosku interpretacyjnym spółki zagraniczne podlegają w rozważanym zakresie (ze względu na siedzibę oraz brak dostępności dla polskich użytkowników Internetu do domen służących do oferowania gier hazardowych organizowanych przez sieć internetową przez te spółki) prawu polskiemu i unijnemu, co prowadzi do wniosku, że spółki te nie są „podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach” na terytorium RP, EOG lub UE w rozumieniu art. 29 ust. 6 UGH, a w konsekwencji nie są również podmiotami, „których wizerunek reklamowy wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do takich oznaczeń” (art. 29 ust. 9 UGH). Tożsamer oceny prawnej wymaga zagadnienie stosowalności przepisów art. 29 ust. 1, 6 i 9 UGH – na tle rozważanego stanu faktycznego – względem skarżącej spółki. Spółka ta również nie prowadziaby działalności w zakresie reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 6 i 9 w zw. z art. 29 ust. 1 UGH w razie umieszczenia na fasadzie budynku będącego jej siedzibą oznaczenia związanego z przedstawicielstwem w Polsce przedsiębiorców zagranicznych:

Zdaniem NSA, na mocy art. 22 UZUPZ umożliwienie przez skarżącą spółkę reklamy lub promocji przedstawicielstwa w Polsce przedsiębiorców zagranicznych, wchodzącym w skład jednej grupy kapitałowej oraz prowadzącym za granicą działalność w zakresie gier hazardowych, nie narusza prawa polskiego, skoro samo przedstawicielstwo może na terytorium RP wykonywać działalność jedynie w

zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego, natomiast działalność zagraniczna tego przedsiębiorcy (poza terytorium RP, EOG lub UE) w zakresie gier hazardowych, niedostępna przez sieć Internet dla znajdujących się na terytorium RP użytkowników sieci Internet, nie podlega rozważanej regulacji ustawowej.

NSA wskazał również, że systematyka wewnętrzna UZUPZ wyraźnie wskazuje, że wyłączenie stosowania jej przepisów do świadczenia usług, o których mowa w ustawie o grach hazardowych, zostało ograniczone jedynie do regulacji zawartej w rozdziale 3 (Transgraniczna działalność usługowa) oraz w rozdziale 6 (Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług) tej ustawy, natomiast nie odnosi się ono do unormowań zawartych w rozdziale 5 (Przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych). Z kolei przepisy dyrektywy 2006/123/WE nie mają w ogóle zastosowania do działalności hazardowej ze stawkami pieniężnymi w grach losowych, włącznie z loterią, grami hazardowymi w kasynach i zakładami wzajemnymi (art. 2 ust. 2 lit. h) w zakresie regulacji tego aktu, a więc ogólnych przepisów prawa unijnego ułatwiających korzystanie ze swobody przedsiębiorczości przez usługodawców oraz swobodnego przepływu usług (art. 1 ust. 1), co należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta nie normuje w żadnym zakresie zasad działalności przedsiębiorców zagranicznych prowadzących działalność lub świadczących usługi w zakresie gier hazardowych na terytorium państw członkowskich UE (w tym tworzących oddziały lub przedstawicielstwa zagraniczne). Nie istnieje zatem jakikolwiek związek między przepisami dyrektywy 2006/123/WE, a zasadami tworzenia i działania lub zakresu działalności na terytorium państw członkowskich UE przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych zajmujących się działalnością hazardową, albowiem zgodnie z motywem 25 ww. dyrektywy działalność w tym zakresie podlega regulacjom ustawodawstw krajowych „ze względu na specyficzny charakter takiej działalności, która wymaga realizacji przez państwa członkowskie polityk związanych z porządkiem publicznym i ochroną konsumentów”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
wyrokiem z dnia 9 lutego 2024 r. sygn. akt
zaskarżonej części.

rozpoznając ponownie sprawę,
uchylił decyzję w

Sąd wskazał, że w rozpoznawanej sprawie, stosownie do art. 190 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) pozostawał związany wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez NSA w wyroku z 17 października 2023 r. sygn. akt

W konsekwencji Sąd stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie organ błędnie uznał, iż opisane we wniosku oznaczenie, zawierające nazwę spółki oraz słowny znak towarowy identyfikujący jej grupę kapitałową, które skarżąca zamierza umieścić na fasadzie zajmowanego przez nią budynku, stanowi naruszenie zakazu reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych.

Skoro pozostające w grupie kapitałowej ze stroną skarżącą spółki prawa

nie mają siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jak również oferowane przez nie w sieci Internet serwisy zakładów wzajemnych nie są dostępne dla polskich użytkowników tej sieci, to uzasadnione jest twierdzenie, że podmioty te nie tylko nie mogą prowadzić i nie prowadzą na terytorium RP działalności w zakresie

zakładów wzajemnych, lecz także zgodnie z treścią art. 29 ust. 6 UGH (a także art. 29 ust. 8-9 UGH) nie może odnosić się do nich definicja reklamy gier hazardowych, która została powiązana ściśle z pojęciem podmiotu prowadzącego działalność w powyższym zakresie. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ winien uwzględnić wykładnię prawa dokonaną w tej sprawie przez NSA w wyroku z 17 października 2023 r. sygn. akt

Pismem z 24 maja 2024 r. Wnioskodawca został zawiadomiony o przysługującym prawie do wypowiedzenia się co do dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, mając na względzie obowiązek uwzględnienia oceny prawnej i wskazań co do dalszego postępowania wyrażonych w ww. wyrokach NSA i WSA Minister Finansów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 153 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. Wykładnia oraz wskazania co do dalszego postępowania wynikające z prawomocnego wyroku NSA są wiążące w całym dalszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 UGH zabrania się reklamy i promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, gier na automatach oraz zakładów wzajemnych. Reklama zakładów wzajemnych, na których urządzenie zostało udzielone zezwolenie, jest dozwolona na zasadach określonych w art. 29b.

W myśl art. 29 ust. 4 UGH zakazy określone w ust. 1 i 2 dotyczą osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które zlecają lub prowadzą czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, umieszczają reklamę lub informację albo czerpią korzyści z takich czynności.

Stosownie do art. 29 ust. 5 UGH zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej w ośrodku gier lub punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych ani oznaczenia nazwą podmiotu lub logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się ośrodek gier lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku gier hazardowych urządzanych przez sieć Internet, reklamy ani promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych gier.

Art. 29 ust. 6 UGH stanowi, że przez reklamę gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach rozumie się publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych lub symboli graficznych i innych oznaczeń z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach oraz informacji o miejscach, w których takie gry lub zakłady są urządzone, i możliwościach uczestnictwa.

Zgodnie z art. 29 ust. 9 UGH, za reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach uważa się

również reklamę i promocję podmiotów, których wizerunek reklamowy wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do takich oznaczeń.

W myśl art. 21 i 22 UZUPZ przedsiębiorcy zagraniczni mogą tworzyć i prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwa. Zakres działania przedstawicielstwa może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorcy zagranicznego.

W świetle powyższego Minister Finansów, będąc związany oceną prawną oraz wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi przez NSA w wyroku z 17 października 2023 r. sygn. akt _____ oraz WSA _____ w wyroku z 9 lutego 2024 r. sygn. akt _____ stwierdza, że w rozpatrywanej sprawie organ błędnie uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w części dotyczącej:

- zobowiązania Wnioskodawcy do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych,
- spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych,
- spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 ustawy o grach hazardowych.

Skoro pozostające w grupie kapitałowej z Wnioskodawcą spółki prawa _____

nie

mają siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego UE lub państwa członkowskiego EFTA – strony umowy o EOG, jak również oferowane przez nie w sieci Internet serwisy zakładów wzajemnych nie są dostępne dla polskich użytkowników tej sieci (spółki te, prowadzące poza ww. terytoriami działalność w zakresie zakładów wzajemnych, nie umożliwiają udziału i nie urządzają gier hazardowych w Polsce), to uzasadnione jest twierdzenie, że podmioty te nie prowadzą na terytorium RP działalności w zakresie zakładów wzajemnych. W konsekwencji należy uznać, że w przedstawionym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym do ww. podmiotów nie odnosi się definicja reklamy gier hazardowych, zgodnie z treścią art. 29 ust. 6 i 9 ustawy o grach hazardowych, która została powiązana ściśle z pojęciem podmiotu prowadzącego działalność w ww. zakresie.

Wobec powyższego, Minister Finansów rozstrzyga jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Na decyzję służy Stronie prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Finansów, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji Stronie (art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Skargę wnosi się wraz z jej odpisem i odpisami załączników (art. 47 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).
Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z upoważnienia Ministra Finansów

Beata Skuzińska
zastępca dyrektora
Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier